

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla dr. Szakál Attila ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** felperesnek - dr. Juhász György ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** alperes ellen szerződésszegés miatti kártérítés iránt indított perében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2006. október 19. napján kelt 8.G.40.315/2005/23. számú ítélete ellen a felperes által 25. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **részben megváltoztatja**, a felperes által az alperesnek fizetendő 1.840.000 (Egymillió-nyolcszáznegyvenezer) Ft tőke után a késedelmi kamat fizetésének kezdődőpontját 2005. október 1. napjában határozza meg.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja**.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 600.000 (Hatszázezer) Ft másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak az illetékhivatal külön felhívására 900.000 (Kilencszázezer) Ft le nem rótt eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

Az alperes 2004. március 27. napján 2.340.250 Ft értékben LYON és STRUKTON nevű káposztamagot adott el a felperesnek. Az alperes tanúsította, hogy a káposztamagok fusarium rezisztensek és a Magyar Szabványban foglaltaknak megfelelnek. Az adásvételi szerződésben a vételár kifizetés határidejét 2004. szeptember 1. napjában határozták meg és késedelmes fizetése esetére a vevő köteles volt napi 0,1 %-kal növelt értéket kifizetni. A felperes a káposztamagok ellenértékét az alperesnek nem fizette meg.

A felperes az alperestől vásárolt fajtákon kívül egyéb, mástól beszerzett káposztafajtákat is termelt. A felperes 2004. augusztusában észlelte, hogy valamilyen probléma van a káposzta növényeivel. 2004. augusztus 18. napján a falugazdász jegyzőkönyvben megállapította, hogy az állomány fusariumos fertőzöttségre utaló jeleket tartalmaz. Másnap **/személy neve 1/** növényvédő mérnök jegyzőkönyvében ugyancsak rögzítette, hogy a káposzta erősen fusarium fertőzött. Ezt követően a felperes felvette a kapcsolatot az alperes ügyvezetőjével, aki 2004. augusztus 23. napján **/személy neve 2/-vel** mintát vett a lábon álló termésből és azt megvizsgálták. Egy hét múlva értesítették a felperest arról, hogy a káposzta nem fusarium fertőzött, más gombafertőzést találtak abban. A felperes vevői a még lábon álló termést megtekintették és nem voltak hajlandók a fertőzött állományt megvásárolni, ezért a felperes 150 tonna káposztát fel sem szedett. Betárolt viszont 450 tonna LYON fajtájú és a későbbi vetésből származó 150 tonna STRUKTON fajtájú káposztát, az egyéb fajtájú káposzták mellett. Ezen betárolt káposztákat sem tudta a felperes utóbb értesíteni, azokon ugyanolyan fertőzéstünetek jelentek meg, mint az előző év szeptemberében fel sem szedett káposztákon.

A felperes az alperes fizetési felszólítására 2005. március végén 500.000 Ft vételárreszt megfizetett, míg a fennmaradó tartozása megfizetésére a 2005. április 20. napján kelt levelében 2005. szeptember 30. napjáig fizetési haladékokat kért.

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Növény- és Talajvédelmi Szolgálat 2005. április 29. napján a felperes kérelmére helyszíni szemlét tartott és a betárolt káposztákból laboratóriumi vizsgálat céljára mintákat vett. A mintákról fényképfelvételeket is készített. A 2005. május 11. napján elkészült szakvélemény a fusarium rezisztens tulajdonságot kétségbe vonta a LYON és a STRUKTON káposztafajtáknál. A Szolgálat szakvéleményében a fusarium oxysporumon kívül további három kórokozót is kimutatott a vizsgált káposztákból.

Fényképfelvételek alapján a káposzták fajta azonosságát kétséget kizáró módon megállapítani nem lehet. Amennyiben több kórokozó együttes jelenléte mutatható ki a káposztában, úgy csak további vizsgálatok elvégzésével lehet állást foglalni abban a kérdésben, hogy a kórokozók melyike indította el primérként az észlelt betegségek kialakulását.

A felperes keresetében szerződésszegéssel - hibás teljesítéssel - összefüggő kártérítési igényt érvényesített, kérte kötelezni az alperest 39.500.000 Ft kártérítés és járulékai megfizetésére, figyelemmel arra, hogy az alperes által értékesített káposzta magok nem voltak fusarium rezisztensek, a növények megbetegedtek, ennek révén a felperes tényleges károkat és elmaradt haszon kárt is szenvedett.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, arra hivatkozott, hogy az általa értékesített mindkét fajta vetőmag fusarium rezisztens volt. A magokat Magyarország egész területén értékesítette számos vevőnek és egyetlen vevő sem jelentett be minőségi kifogást a magok fusarium rezisztenciájával vagy esetleges más tulajdonságával összefüggésben. Hivatkozott arra, hogy a felperes által megrendelt hatósági szemle és mintavétel az alperes távollétében, értesítése, vagy meghívása nélkül, azaz

Gf.III.30.575/2006/5. szám

kontrollálhatatlan módon történt. Így kétségbe vonható az is, hogy a felperes által termesztett számos káposztafajta közül éppen az alperes által szállított vetőmagból előállított káposztafajták voltak fusarium fertőzöttek. Tekintettel arra, hogy a felperes a vetőmagok árát csak részben teljesítette, ezért 1.840.250 Ft és járulékai megfizetése erejéig a felperessel szemben viszontkeresetet terjesztett elő.

A felperes a kereseti kérelmében foglaltakra figyelemmel kérte a viszontkereset elutasítását.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította és kötelezte őt 1.840.000 Ft és ezen összeg után 2004. szeptember 1. napjától a kifizetés napjáig 36,5 % mértékű szerződésben kikötött késedelmi kamat, 1.386.100 Ft perköltség, továbbá az állam javára le nem rótt eljárási illeték megfizetésére. Megállapította, hogy a felperes nem bizonyította, hogy az alperesi teljesítés hibás volt. Nem tett eleget azon kötelezettségének, hogy a lehető legrövidebb időn belül meggyőződjön arról, hogy a teljesítés megfelelő-e. A falugazdász és a növényvédő szakmérnök megállapítása nem tekinthető perdöntőnek, mert ők a szükséges speciális szakértelemmel nem rendelkeznek, így az általuk tett megállapítások szakvéleménynek nem tekinthetők. A felperes pedig jelentős késedelemmel, csak 8 hónap elteltével fordult szakvéleményért a Növény- és Talajvédelmi Szolgálathoz, ekkor már nem lábon álló termésből, hanem betárolt káposztából kért laboratóriumi vizsgálatot oly módon, hogy a mintavételhez az alperest nem hívta meg. **/szakértő neve/** szakértő szakvéleménye szerint csak a szedés előtti állapotban, tehát még 2004 őszén lett volna lehetőség a káposzták fusarium rezisztenciájának vizsgálatára, a fényképfelvételek alapján ugyanis sem a fajták beazonosítására, sem pedig a betegség pontos forrására következtetéseket levonni utóbb nem lehet. A Szolgálat szakvéleménye több kórokozót mutatott ki, ugyanakkor nem foglalt állást abban a kérdésben, hogy a kimutatott kórokozók milyen arányban vettek részt a kár kialakításában, illetőleg, hogy a fusarium kórokozónak melyik típusa fordult elő. Ennek híján egyértelműen abban a kérdésben állást foglalni nem lehet, hogy a felperes kárát a káposzták fusarium fertőzöttsége okozta-e. Tekintettel arra, hogy a felperes már 2005. áprilisában is elkéssetten fordult szakvéleményért a Szolgálathoz, és a perben kirendelt **/szakértő neve/** szakértő egyértelműen, több oldalról alátámasztottan megállapította, hogy utólagosan ma már nem lehet megállapítani, hogy mi okozta a káposzta megbetegedését, ebből következően azt sem, hogy az alperes teljesítése hibás, jogellenes volt, így mellőzte a perben újabb szakértő kirendelését. Megállapította, hogy hiányzik a kártérítési felelősség szükségképpen jogellenességi eleme, ezért alaptalan a hibás teljesítésre alapított kártérítési igény. Értékelte, hogy az alperes kellőképpen igazolta felróhatóságának hiányát is, ugyanis a szükséges hatósági igazolások birtokában teljesített és vevőkörében az általa árusított vetőmagokkal összefüggésben panasz nem volt. A felperes sem jelölt meg más olyan termelőt, aki hasonlóan az alperestől vásárolt káposztamagot és a káposztatermés megbetegedését észlelte volna 2004. évben. Megállapította, hogy az e körben előterjesztett felperesi bizonyítási kérelem nem szakértői kérdés, így a vevőkör felkutatására szakértői bizonyítást sem rendelt el. Értékelte azt is, hogy a

felperes 2005. márciusában többszöri fizetési felszólítás eredményeként 500.000 Ft részteljesítést az alperesnek megfizetett, majd a 2005. áprilisi levelében is elismerte tartozását, minőségi kifogásait csak a per előkészítésétől kezdődően kezdte érvényesíteni az alperessel szemben. A felperes által meghallgatni kért tanúk előadása sem a felperesi kereseti tényállításokat támasztotta alá, így azok a hibás teljesítés igazolására nem szolgálhattak. A felperes nem teljesítette teljes körűen a vetőmagok vételárát, ezért a viszontkereseti kérelem alapján kötelezte őt vételárhátralék és annak szerződés szerinti kamatai megfizetésére.

Az ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és a bíróság új eljárásra történő utasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 182. § /3/ bekezdésében foglaltakat, ugyanis a **/szakértő neve/-**féle szakértői vélemény ellentétes a laboratóriumi vizsgálatokon alapuló, felperes által becsatolt Növény- és Talajvédelmi Szolgálat által készített szakvéleménnyel, ezen túlmenően pedig hiányos és a vélemény kialakításához szükséges jogszabályokat is tévesen tartalmazza. Erre is figyelemmel szükséges lenne az ügyben más szakértő kirendelése. Az ítélet indokolása is több tekintetben megalapozatlan, ugyanis az OMMI 2004. április 26-i vetőmag minősítő bizonyítványa csak annyit állapít meg, hogy a magok a csírázókéesség alapján vetőmagnak alkalmasak, azt ugyanakkor nem, hogy fusarium rezisztensek és forgalomba hozhatók. Indokolatlanul fogadta el az elsőfokú bíróság azt, hogy a felperes egyetlen vevője sem jelentett be semmiféle minőségi kifogást, állította, hogy az alperes nem csatolta be a névvel és címmel ellátott vevőlistát, így kizárólag az alperes nyilatkozatán alapul ezen megállapítás. Nem felel meg a valóságnak, hogy a hatósági szemle és mintavétel kontrollálhatatlan módon történt, e körben arra utalt, hogy a szemle időpontjáról a felperes sem kapott értesítést, hiszen a szakvélemény elkészítésére egyébként nem volt hajlandó a Szolgálat. Alaptalanul ró mulasztást a felperes terhére az ítélet abban a körben is, hogy csak a kitárolást követően kért a felperes laboratóriumi vizsgálatot, így a bevizsgálással a felperes elkésett. Szemléltetésképpen csatolta a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Növény- és Talajvédelmi Szolgálat 2006. évi felperesi káposztatermésről kiállított szakvéleményét, amely tanúsítja, hogy azok a káposztafajták, amelyeket a perbeliekkel egyidőben kísérletiként próbált ki a felperes (melyeket nem az alperestől vásárolt) teljesen tünetmentesek.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Állította, hogy az alperes akkor teljesített volna hibásan, ha az általa értékesített vetőmag nem felelt volna meg a vetőmag katalógusában közölt YR, azaz a káposztafélék fusariumos sárgaságával szembeni ellenálló, az OMMI által is tanúsított genetikai minősítési fokozatnak. Ezt a felperes bizonyítani nem tudta. Az alperes a 2006. március 24-én benyújtott beadványához mellékelte, a névvel és címmel ellátott vevőlistáját, ennek ellenére azonban a felperes nem tudta bizonyítani azt sem, hogy bármely más vevőtől panasz, bejelentés érkezett volna a káposztákat illetően az alpereshez. Rámutatott arra, hogy a növények kórokozói gombák, baktériumok és vírusok is lehetnek. A fusarium nemzetség egy polifág (sokgazdás) kórokozó, mégpedig gomba, amelynek különböző fajai és alfajai fertőzik és betegítik meg a különböző növényfajokat. A talajban a szaporító képletei

mindenhol jelen vannak. Annak eldöntésére, hogy melyik alfajjal, változattal állunk szemben, a kórokozót táptalajon kell kitenyészteni. Annak megismeréséhez viszont, hogy pusztá szennyeződésről, vagy a növénybetegség okozójáról van szó, szükséges elvégezni az úgynevezett visszafertőzéses vizsgálatot, amely esetünkben elmaradt. A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Növény- és Talajvédelmi Szolgálat kitenyészttette a fusarium nemzetségen belül valóban kórokozónak minősülő fusarium oxysporumot is, azonban itt megállt a vizsgálattal és nem végezték el a megfertőzéses vizsgálatot, ami pedig egyértelműen arra szolgált volna, hogy a növény fusariumos megbetegedéssel szembeni ellenállóságát igazolja, vagy azt cáfolja. A fusarium oxysporum a fertőzést a káposzta termesztési, nem pedig tárolási életciklusában okozza és a megbetegedés tünetei nem rothadást okoznak, hanem sárga hervadást. Annyiban helytálló a felperesi fellebbezés hivatkozása, hogy a perbeli adásvételi szerződés megkötésének napján, 2004. március 27-én a szakértő szakvéleményében hivatkozott 50/2004. (IV. 22.) FVM rendelet végrehajtási jogforrása még nem volt hatályban, azonban ennek a perben jelentősége nincsen, ugyanis a szerződéskötés időpontjában hatályos 1996. évi CXXXI. törvény és az ennek végrehajtására kiadott 89/1997. (XI. 28.) FM rendelet alapján az Országos Mezőgazdasági Minősítő Intézet a szerződéskötés időpontjában hatályban volt leíró fajtajegyzékét az alperes becsatolta, melynek 20. oldalán a perbeli LYON, 25. oldalán pedig a perbeli STRUKTON káposztafajta szerepel, mint államilag elismert, minősített káposztafajta. Az előbbi esetében az 1998-as, míg a második esetében az 1993-as évtől adva meg az állami elismerés időpontját. A leíró fajtajegyzék „rezisztencia” oszlopában mindkét perbeli fajta esetében a „FOC” megjegyzés szerepel, ami a fusariumos sárgasággal szembeni ellenállóságot jelenti. Mindebből következően a szerződéskötés időpontjában mindkét perbeli fajta esetében fennállott az államilag elismert fusariummal szembeni ellenállóságot tanúsító OMMI minősítés.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét az alábbiak szerint egészíti ki:

/személy neve 3/ falugazdász és **/személy neve 1/** növényvédő szakmérnök szemrevételezés alapján állapította meg a káposzták fusarium fertőzöttségét, illetve arra utaló jeleket, laboratóriumi vizsgálatot egyikük sem végzett és ezen célból mintavételre sem került sor.

Az alperes a 2005. május 9. napján a felpereshez írott levelében hozzájárult ahhoz, hogy a felperes a káposztamagok még hiányzó vételárát 2005. szeptember 30-ig teljesíthesse.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az elsőfokú eljárásban már rendelkezésre álló okiratok, így a keresetlevél mellékleteként becsatolt F/3. és F/4. számú jegyzőkönyvek, valamint az F/8. számú alperesi levél tartalma alapján egészítette ki.

A fellebbezés - döntő mértékben - **alaptalan**.

A Ptk. 305. § /1/ bekezdése értelmében hibás teljesítésről akkor beszélhetünk, ha a szolgáltatott dolog a teljesítés időpontjában nem felel meg a jogszabályban, vagy a

szerződésben meghatározott tulajdonságoknak. Az alperes fusarium rezisztens káposztamagokat adott el a felperesnek. Annak igazolásához, hogy teljesítése nem szerződésszerű volt, a Pp. 164. §-ának /1/ bekezdésére is figyelemmel a felperesnek

kellett volna bizonyítania, hogy a káposztamagok, illetve az abból kifejlődött növények nem voltak a fusarium kórokozójával szemben ellenállóak. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy ezt, azaz a hibás teljesítés tényét a felperes bizonyítani nem tudta. A falugazdász és a növényvédő szakmérnök ugyanis nem tekinthető olyan szakértőnek, aki - különösen csak egyszerű szemrevételezés alapján - a fusarium rezisztencia kérdésében egyértelműen állást tudna foglalni. A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Növény- és Talajvédelmi Szolgálat által készített szakvélemény pedig több okból alkalmatlan arra, hogy az alperesi hibás teljesítés azzal kétséget kizáró módon bizonyítható lenne. A perben kirendelt **/szakértő neve/** szakértői véleményéből ugyanis megállapítható, hogy fényképfelvételek alapján utólagosan a káposzták fajta azonossága nem állapítható meg, így a rendelkezésre álló adatok alapján már abban a kérdésben sem lehet egyértelműen állást foglalni, hogy a Szolgálat által vizsgált káposzták abból a termésből kerültek-e ki, amelynek magját az alperes értékesítette a felperes számára. Azt ugyanis a felperes sem vitatta, hogy mástól beszerezett magokból is termesztett növényeket és a káposzták felszedését követően a betárolás nem elkülönítetten, fajtánként megkülönböztethető módon történt. A másik nagyon lényeges momentum, hogy az alperes értesítése nélküli helyszíni szemlén már nem lábon álló termésből, hanem betárolt káposztákból került sor a mintavételre, holott ha a fusariumos fertőzés termesztési betegség, úgy a felperesnek még a káposzták betakarítása előtt kellett volna gondoskodnia arról, hogy laboratóriumi vizsgálat céljából a beteg káposztákból mintavételre kerüljön sor. Amikor az alperest a felperes értesítette még 2004. őszén a káposzták betegségéről, a lábon álló termésből az alperes által vett mintákból saját előadása szerint nem volt kimutatható a fusariumos fertőzés. Utóbb a Szolgálat által készített szakvélemény szerint valóban megvolt a betakarított és betárolt káposztákban a fusarium oxysporum kórokozó, azonban a rendelkezésre álló adatok alapján az nem állapítható meg, hogy ez a betegség volt-e, amely primérként okozta a káposzták megbetegedését vagy sem. Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság arra is, hogy a felperes azzal, hogy csupán a betegség észlelését követő mintegy nyolc hónappal kért szakvéleményt a Szolgálattól, maga lehetetlenítette a hibás teljesítés megfelelő időben történő észlelését és annak bizonyítását. Mindezeken túlmenően megállapítható az is, hogy a Szolgálat által készített szakvélemény nem teljes körű, így még abban az esetben sem lehetne ez alapján az alperesi szerződésszegést megállapítani, ha az ott megjelölt fusarium fertőzöttség kétséget kizáró módon igazolható lenne. Amennyiben ugyanis a magyarországi talajokban a fusarium nemzetség kórokozója mindenütt jelen van, úgy a betegséget okozó kórokozó jelenlétének igazolásához a másodfokú bíróság álláspontja szerint is szükséges lenne a **/szakértő neve/-**féle szakértői véleményben is említett visszafertőzőses vizsgálat elvégzése. Erre pedig nem került sor, ennek hiányában önmagában a kórokozó kimutatása még nem elégséges a fusarium rezisztencia megdöntéséhez.

Az ítéletábra álláspontja szerint a perbeli **/szakértő neve/-**féle szakértői véleménnyel összefüggésben a felperes által hivatkozott aggályok alappal nem vethetők fel. Gyakorlatilag a szakvélemény nem áll ellentétben a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei

Gf.III.30.575/2006/5. szám

Növény- és Talajvédelmi Szolgálat által készített szakvélemény megállapításaival, csupán arra hívja fel a figyelmet, hogy önmagában a Szolgálat által készített szakvéleményből

még a káposztamagok fusarium rezisztenciájának hiányára alapos következtetés nem vonható le. Nem lett volna szükség a szakértői vélemény kiegészítésére, pontosítására sem, ugyanis a perben eldöntendő kérdések tisztázásához kellő adat állt rendelkezésre. Amennyiben ugyanis a káposzták fajtaazonosságát fényképfelvételek alapján megállapítani nem lehet, úgy nyilvánvalóan ezen előkérdés tisztázatlansága miatt minden további szakkérdésben szükségtelen költséges további szakértői bizonyítás lefolytatása. Arra is helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy a vevőkör felkutatása szintén nem szakértői feladat, e tekintetben sem lett volna indokolt további szakértői bizonyítást elrendelni. Megjegyzendő ez utóbbival összefüggésben, hogy nem felel meg a valóságnak az a felperesi tényállítás, hogy az alperes a névvel és címmel ellátott vevőlistáját ne csatolta volna be, ugyanis a 11. sorszám alatti beadványhoz mellékelt listából minden a felperes által hiányolt adat megállapítható, így - szükség esetén - annak nem lett volna akadálya, hogy e körben a felperes bizonyítási kérelmet terjesszen elő.

Az OMMI vetőmag minősítő bizonyítványai - és azok alapjául szolgáló jogszabályi előírások - a felperesi állításokkal ellentétben megfelelően alátámasztják a perbeli Strukton és Lyon típusú káposztamagok fusarium rezisztens tulajdonságát, ugyanis a szerződéskötés időpontjában hatályban volt leíró fajtajegyzékben mindkét káposztafajta szerepel, mint államilag elismert minősített káposztafajta, és a leíró fajtajegyzék „rezisztencia” oszlopában szereplő „FOC” megjegyzés a fusariumos sárgasággal szembeni ellenállóságot tanúsítja. Ennek ellenkezőjének bizonyításáig pedig valamennyi állami elismertségben részesült káposztamagot fusarium rezisztensnek kell tekinteni, azaz a felperes által hivatkozott okból ez a tulajdonság kétségesse nem tehető. E körben megjegyzendő, hogy kétségtelenül a perbeli szakértő egy későbbi időpontban hatályba lépett jogszabályban szereplő fajtajegyzékre és ott szereplő minősítésre utalt, ez azonban nem változtat azon a tényen, hogy a korábban hatályban volt jogszabályi rendelkezések alapján is megfelelt az alperes által árusított vetőmag a törvényben körülírt követelményeknek.

Annak a körülménynek, hogy az alperes nem volt jelen a Növény- és Talajvédelmi Szolgálat által készített szakvélemény alapjául szolgáló mintavételen, perdöntő jelentősége nincsen a fentebb hivatkozott okok miatt, ugyanakkor helyesen utalt az elsőfokú bíróság arra, hogy a megfelelő felperesi magatartás az lett volna, ha lehetővé teszi, hogy az alperes is részt vegyen ezen a szemlén. Az egyoldalú, csak egyik fél jelenlétében zajló helyszíni vizsgálódás, mintavétel és az az alapján készült szakvélemény ugyanis bizonyító erejét tekintve csekély jelentőségű, ha ugyanis az ügyfélegyenlőség elve nem érvényesül, azaz a másik érintett fél a szemlén nincsen jelen és nem győződhet meg a mintavétel körülményeiről, úgy nyilvánvalóan - az egyéb fentebb körülírt aggályokon túlmenően - kétséget kizáró módon nem igazolható, hogy milyen káposztatermésből történt a mintavétel. Ennek hiányában

pedig indokolt annak terhét, hogy az alperes előzetes értesítése nem történt meg, a felperesre terhelni.

A felperes által becsatolt 2006. évi káposztatermés tünetmentességére vonatkozó jegyzőkönyvnek a perben jelentősége nincsen, ugyanis önmagában az a körülmény, hogy az azóta termesztett káposzták nem betegek, nem igazolják azt, hogy az alperes által értékesített vetőmagok nem feleltek meg a jogszabályban és a szerződésben kikötött feltételeknek. Miután a felperes az alperes szerződésszegését, az alperesi teljesítés hibáját bizonyítani nem tudta, így a kártérítési felelősség szükségképpen jogellenességi eleme hiányzik. Erre is figyelemmel nincs jelentősége annak, hogy az alperes úgy járt-e el a teljesítés során, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható, azaz szükségtelen volt vizsgálni az alperesi magatartás felróhatóságát, ennek vizsgálatára akkor kerülhetett volna sor, ha a felperes a kárát, annak alperesi magatartásra való visszavezethetőségét és az alperesi magatartás jogellenességét bizonyítani tudta volna.

Összességében a fentiekre figyelemmel az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a felperesi kereseti kérelmet elutasító részében - lényegében az elsőfokú ítélet helyes indokaira figyelemmel - a Pp. 253. § /2/ bekezdése és 254. § /3/ bekezdése alapján helybenhagyta. Az alperes által előterjesztett viszontkereseti kérelem vonatkozásában azonban az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatására volt szükség. A felperes 2005. április 20. napján az alpereshez írott levelében (keresetlevél F/7. sorszám alatti melléklete) fizetési haladékot kért az alperestől, amelyhez az alperes jogi képviselője által a felpereshez írt 2005. május 9-i levélben (keresetlevél F/8. sorszám alatti melléklete) hozzájárult. Ezzel a találkozó, egybehangzó jognyilatkozattal a peres felek a teljesítési határidőt közös megegyezéssel 2005. szeptember 30. napjára módosították, ebből következően a felperesnek ezen módosított teljesítési határidőig lehetősége lett volna szerződés szerinti fizetési kötelezettsége - jogkövetkezmények nélküli - teljesítésére. Miután az elsőfokú bíróság ezt a szerződésmódosítást figyelmen kívül hagyta és az eredeti szerződésben megjelölt teljesítési határidőtől kezdődően kötelezte a felperest a szerződésben kikötött késedelmi kamat megfizetésére, ezért az ítélőtábla a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján ezen részében megváltoztatta az elsőfokú ítéletet és a késedelmi kamat fizetési kötelezettség kezdő időpontját a teljesítési határidő lejártát követő naptól kezdődően állapította meg.

A felperes a másodfokú eljárásban is peresztes lett, ezért perköltség megfizetésére köteles, melynek összege áll az alperes jogi képviseletével kapcsolatosan felmerült és az ítélőtábla által a 32/2003. (VIII. 22.) IM számú rendelet 3. § /2/ bekezdés a./ és b./ pontja, valamint /5/ és /6/ bekezdése alapján megállapított, az alperesi jogi képviselő által a másodfokú eljárásban kifejtett munkával arányban álló 500.000 Ft + 20 % ÁFA mértékű ügyvédi munkadíjból. A felperes illetékfeljegyzési jog kedvezményében részesült, ezért peresztesességére figyelemmel az 1990. évi XCIII. törvény 64. §-ára figyelemmel a 6/1986. (VI. 26.) IM számú rendelet 13. § /2/

Gf.III.30.575/2006/5. szám

bekezdése, valamint 15. § /1/ és /3/ bekezdése alapján köteles a le nem rótt fellebbezési eljárási illeték állam javára történő megfizetésére.

Szeged, 2007. március 26. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.
a tanács elnöke

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk.
előadó bíró

Dr. Lakatos Péter sk.
táblabíró